

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎหมายทวงกำหนดค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิน
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดอัตราค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิน กรณีผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถินหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวงท้องถิน ให้สร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใด ในเขตทางหลวงท้องถิน หรือปักเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ บัญญัติให้ผู้ได้รับอนุญาตให้สร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงหรือรุกล้ำเข้าไปในเขตทางหลวงและผู้ได้รับอนุญาตให้ปักเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง ต้องชำระค่าใช้เขตทางหลวงตามอัตราที่กำหนดในกฎหมายทวง ดังนั้น เพื่อกำหนดอัตราค่าใช้เขตทางหลวงท้องถินซึ่งจำเป็นที่จะต้องออกกฎหมายทวงนี้

ร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิน

พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) มาตรา ๕๗ วรรคสอง และมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“เขตทางหลวง” หมายความว่า เขตทางหลวงท้องถิน

“ผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวง” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) สร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงหรือรุกล้ำเข้าไปในเขตทางหลวง ตามมาตรา ๕๗

(๒) ปักเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง ตามมาตรา ๔๙

ข้อ ๓ ภายใต้บังคับข้อ ๔ ค่าใช้เขตทางหลวงสำหรับใช้พื้นที่เขตทางหลวง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวงใช้พื้นที่ในเขตทางหลวง ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีใช้เพื่อกิจกรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งเป็นการใช้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้บริการได้โดยไม่ถูกเรียกเก็บเงินค่าใช้บริการ ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวงในอัตรา ๕๐๐ บาท ต่อการอนุญาตแต่ละครั้ง

(๒) กรณีใช้เพื่อกิจกรรมเพื่อให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการใช้เพื่อให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน โดยประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้บริการได้และถูกเรียกเก็บเงินค่าใช้บริการ ดังนี้

(ก) กิจกรรมของหน่วยงานของรัฐที่ให้บริการสาธารณะยังเป็นประโยชน์แก่จราจร ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวงในอัตรา ๕๐๐ บาท ต่อการอนุญาตแต่ละครั้ง

(ข) กิจกรรมของผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวงอื่นนอกจาก (ก) ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวงเป็นรายปี ในอัตราที่หนึ่งของอัตราที่กำหนดท้ายกฎกระทรวงนี้

(๓) กรณีใช้เพื่อกิจกรรมเพื่омุ่งหวังประโยชน์ทางธุรกิจ ซึ่งเป็นการใช้เพื่อแสวงหากำไร หรืออื่นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวง ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวงเป็นรายปี ในอัตราที่กำหนดท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๕ การชำระค่าใช้เขตทางหลวงเป็นรายปี ในปีแรก ให้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวง สำหรับในปีต่อไป ให้ชำระไม่เกินวันครบรอบปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๖ การคำนวณพื้นที่หรือความยาวเพื่อชำระค่าใช้เขตทางหลวง ให้คำนวณพื้นที่หรือความยาวตามความเป็นจริง โดยเศษของพื้นที่ไม่ถึงหนึ่งตารางเมตร ให้คิดเป็นหนึ่งตารางเมตร และเศษของความยาวไม่ถึงหนึ่งกิโลเมตร ให้คิดเป็นหนึ่งกิโลเมตร

ข้อ ๗ บรรดาค่าใช้เขตทางหลวงตามกฎหมายระหว่างนี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๘ ในกรณีที่กฎหมายระหว่างนี้กำหนดให้ค่าใช้เขตทางหลวงท้องที่จะเป็นรายปีให้ผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวงก่อนวันที่กฎหมายระหว่างนี้ใช้บังคับ ชำระค่าใช้เขตทางหลวงอัตราที่กำหนดในกฎหมายระหว่างนี้ สำหรับการชำระค่าใช้เขตทางหลวงในรอบปีถัดไปภายหลังที่กฎหมายระหว่างนี้ใช้บังคับ โดยในปีแรกให้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรงกับวันครบรอบปีของวันได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวง สำหรับในรอบปีต่อไปการชำระค่าใช้เขตทางหลวงให้เป็นไปตามข้อ ๕

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อัตราค่าใช้เขตทางหลวงท้ายกฎกระทรวงกำหนดค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ.

(ก) ค่าใช้เขตทางหลวงตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. ป้ายบอกทาง

๑.๑ ป้ายขี้ทาง	ป้ายลงทะเบียน	๗,๐๐๐ บาทต่อปี
๑.๒ ป้ายติดตั้งข้างทาง	ป้ายลงทะเบียน	๑๑,๐๐๐ บาทต่อปี
๑.๓ ป้ายชนิดแขวนยื่น	ป้ายลงทะเบียน	๔๕,๐๐๐ บาทต่อปี
๑.๔ ป้ายชนิดคร่อมผู้วิ่งรถจักรยานยนต์	ป้ายลงทะเบียน	๒๖๔,๐๐๐ บาทต่อปี
๒. สะพาน	ตารางเมตรละ	๑,๖๐๐ บาทต่อปี
๓. อุโมงค์	ตารางเมตรละ	๑๑๐ บาทต่อปี
๔. ระบบราง		
๔.๑ ระบบรางอยู่เหนือผู้เดินขึ้นไป	ตารางเมตรละ	๑,๖๐๐ บาทต่อปี
๔.๒ ระบบรางอยู่ใต้ผู้เดินลงไป	ตารางเมตรละ	๑๑๐ บาทต่อปี

๕. อุปกรณ์

๕.๑ อุปกรณ์ด้านยางสุด		
ยางไม่เกิน ๐.๒๕ เมตร	อุปกรณ์ละ	๑๐ บาทต่อปี
๕.๒ อุปกรณ์ด้านยางสุด		
ยาวมากกว่า ๐.๒๕ เมตร	อุปกรณ์ละ	๑๐๐ บาทต่อปี
แต่ยาวไม่เกิน ๑.๐๐ เมตร	อุปกรณ์ละ	๑๐๐ บาทต่อปี
๕.๓ อุปกรณ์ด้านยางสุด		
ยาวมากกว่า ๑.๐๐ เมตร	อุปกรณ์ละ	๒๐๐ บาทต่อปี
๖. อาคารหรือสิ่งอื่นใดอย่างอื่น	ตารางเมตรละ	๑๐๐ บาทต่อปี

(ข) ค่าใช้เขตทางหลวงตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. การปักเสา

๑.๑ เสาสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร	ต้นละ	๓๐ บาทต่อปี
๑.๒ เสาสูงมากกว่า ๑๒ เมตร	ต้นละ	๖๐ บาทต่อปี
แต่ไม่เกิน ๑๖ เมตร	ต้นละ	๖๐ บาทต่อปี
๑.๓ เสาสูงมากกว่า ๑๖ เมตร	ต้นละ	๒๐๐ บาทต่อปี

๒. การพาดสาย (ต่อหนึ่งเส้น)

๒.๑ สายขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก ไม่เกิน ๔๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๘๐ บาทต่อปี
๒.๒ สายขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๔๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑๖๐ บาทต่อปี
แต่ไม่เกิน ๘๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑๖๐ บาทต่อปี

๒.๓ สายขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๘๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๗๗๐ บาทต่อปี
๓.การร้อยสายไปในท่อที่กรมทางหลวงจัดให้มีขึ้น(ต่อหนึ่งเส้น)		
๓.๑ สายขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก ไม่เกิน ๔๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑๐ บาทต่อปี
๓.๒ สายขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๔๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๒๐ บาทต่อปี
๓.๓ สายขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก ไม่เกิน ๘๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๔๐ บาทต่อปี
๔. การวางท่อแนวใต้ระดับผิวดิน		
๔.๑ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๔๐๐ บาทต่อปี
๔.๒ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๖๐๐ บาทต่อปี
๔.๓ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑๕๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๘๐๐ บาทต่อปี
๔.๔ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๒๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑,๕๐๐ บาทต่อปี
๔.๕ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๔๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๓,๖๐๐ บาทต่อปี
๔.๖ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๗,๑๐๐ บาทต่อปี
๕. การวางท่อน้ำเหนือระดับผิวดิน		
๕.๑ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๗,๑๐๐ บาทต่อปี
๕.๒ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑๐,๖๐๐ บาทต่อปี
๕.๓ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑๕๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑๔,๒๐๐ บาทต่อปี
/๕.๔ ท่อขนาด...		

๕.๔ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๒๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๒๕,๓๐๐ บาทต่อปี
๕.๕ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๔๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๓๐,๗๐๐ บาทต่อปี
๕.๖ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑,๐๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑๔๒,๓๐๐ บาทต่อปี
๖. การวางท่อร้อยสายโทรศัมนาคมใต้ระดับผิวดิน		
๖.๑ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก ไม่เกิน ๖๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๓๐๐ บาทต่อปี
๖.๒ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๖๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑๒๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๕๐๐ บาทต่อปี
๖.๓ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑๒๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๘๐๐ บาทต่อปี
๗. การวางท่อร้อยสายโทรศัมนาคมเหนือระดับผิวดิน		
๗.๑ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก ไม่เกิน ๖๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๘๐๐ บาทต่อปี
๗.๒ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๖๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑๒๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑,๗๐๐ บาทต่อปี
๗.๓ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑๒๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๓,๔๐๐ บาทต่อปี
๘. การวางท่อร้อยสายไฟฟ้าใต้ระดับผิวดิน		
๘.๑ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก ไม่เกิน ๒๕ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑๐๐ บาทต่อปี
๘.๒ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๒๕ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๒๐๐ บาทต่อปี
๘.๓ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๔๐๐ บาทต่อปี
๘.๔ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๖๐๐ บาทต่อปี

/๙. การวางท่อ...

๙. การวางท่อร้อยสายไฟฟ้าเหนือระดับผิวดิน			
๙.๑ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก ไม่เกิน ๒๕ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๔๐๐ บาทต่อปี	
๙.๒ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๒๕ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๘๐๐ บาทต่อปี	
๙.๓ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑,๕๐๐ บาทต่อปี	
๙.๔ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๒,๕๐๐ บาทต่อปี	
๑๐. การวางท่อเชื้อเพลิงให้ระดับผิวดิน			
๑๐.๑ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๔๐๐ บาทต่อปี	
๑๐.๒ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑๕๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๗,๗๐๐ บาทต่อปี	
๑๐.๓ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๑๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑,๑๐๐ บาทต่อปี	
๑๐.๔ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๒๐๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๒๕๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๑,๕๐๐ บาทต่อปี	
๑๐.๕ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๒๕๐ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๒,๕๐๐ บาทต่อปี	
๑๐.๖ ท่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก เกิน ๓๐๐ มิลลิเมตร	กิโลเมตรละ	๗,๗๐๐ บาทต่อปี	
๑๑. อุปกรณ์หรือสิ่งที่เกิดจาก การกระทำการโดยย่างอัน	ตารางเมตรละ	๑๐๐ บาทต่อปี	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ บัญญัติให้ผู้ได้รับอนุญาตให้สร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงหรือรุกล้ำเข้าไปในเขตทางหลวง และผู้ได้รับอนุญาตให้ปักเสา พาดสาย วางห่อ หรือกระทำการใดๆ ในเขตทางหลวง ต้องชำระค่าใช้เขตทางหลวงตามอัตราราที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น เพื่อกำหนดอัตราราค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิน จึงจำเป็นที่จะต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายที่กำหนดค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ.

ด้วยพระราชนูญติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลลัมพุทธิของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ หน่วยงานของรัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ทั้งนี้แก่ประชาชน และนำผลนั้นมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายและเพื่อประโยชน์ในการจัดทำร่างกฎหมายที่กำหนดค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำร่างกฎหมายทั้งกล่าว ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเชิญชวนข้อมูลเบื้องต้นเพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ของกฎหมาย

เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้บุคคลใดซึ่งมีความประสงค์จะสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือรุกล้ำเข้าไปในเขตทางหลวง หรือมีความจำเป็นต้องปักเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใดๆ ในเขตทางหลวง จะต้องชำระค่าใช้เขตทางหลวงตามอัตรากำหนดในกฎหมายที่กำหนดในกฎหมาย

๒. มาตรการสำคัญของกฎหมาย

๒.๑ กรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวงใช้พื้นที่ในเขตทางหลวง ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีใช้เพื่อกิจกรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งเป็นการใช้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้บริการได้โดยไม่ถูกเรียกเก็บเงินค่าใช้บริการ ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวงในอัตรา ๕๐๐ บาท ต่อการอนุญาตแต่ละครั้ง

(๒) กรณีใช้เพื่อกิจกรรมเพื่อให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการใช้เพื่อให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน โดยประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้บริการได้และถูกเรียกเก็บเงินค่าใช้บริการ ดังนี้

(ก) กิจกรรมของหน่วยงานของรัฐที่ให้บริการสาธารณะอันเป็นประโยชน์แก่ nation ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวงในอัตรา ๕๐๐ บาท ต่อการอนุญาตแต่ละครั้ง

(ข) กิจกรรมของผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวงอื่นนอกจาก (ก) ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวงเป็นรายปี ในอัตราเท่ากับหนึ่งของอัตราที่กำหนดท้ายกฎหมายนี้

(๓) กรณีใช้เพื่อกิจกรรมเพื่อมุ่งหวังประโยชน์ทางธุรกิจ ซึ่งเป็นการใช้เพื่อแสวงหากำไร หรืออื่นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวง ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวงเป็นรายปี ในอัตราที่กำหนดท้ายกฎหมายนี้

๒.๒ การชำระค่าใช้เขตทางหลวงเป็นรายปี ในปีแรก ให้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวง สำหรับในปีต่อไป ให้ชำระไม่เกินวันครบกำหนดรอบปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

๒.๓ การคำนวณพื้นที่หรือความยาวเพื่อชำระค่าใช้เขตทางหลวง ให้คำนวณพื้นที่ หรือความยาวตามความเป็นจริง โดยเศษของพื้นที่ไม่ถึงหนึ่งตารางเมตร ให้คิดเป็นหนึ่งตารางเมตร และเศษของความยาวไม่ถึงหนึ่งกิโลเมตร ให้คิดเป็นหนึ่งกิโลเมตร

๒.๔ บรรดาค่าใช้เขตทางหลวงตามกฎหมายทั้งนี้ที่เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

๒.๕ ในกรณีที่กฎหมายทั้งนี้กำหนดให้ค่าใช้เขตทางหลวงต้องชำระเป็นรายปีให้ผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวงก่อนวันที่กฎหมายทั้งนี้ใช้บังคับ ชำระค่าใช้เขตทางหลวงตามอัตราที่กำหนดในกฎหมายทั้งนี้ สำหรับการชำระค่าใช้เขตทางหลวงในรอบปีถัดไปภายหลังที่กฎหมายทั้งนี้ใช้บังคับ โดยในปีแรกให้ชำระภัยในสามสิบวันนับแต่วันที่ทรงกับวันครบรอบปีของวันได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวง สำหรับในรอบปีต่อไปการชำระค่าใช้เขตทางหลวงให้เป็นไปตามข้อ ๕

๓. ประโยชน์ที่คาดว่าประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณเพียงพอในการควบคุมดูแลรักษาทางหลวงท้องถิ่นและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดบริการสาธารณูปโภคที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน

๔. ปัญหาอุปสรรคและสิทธิการบังคับใช้กฎหมาย

๔.๑ เป็นการออกกฎหมายฉบับใหม่ที่กำหนดอัตราค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่นสำหรับผู้ที่สร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงท้องถิ่น หรือปักเสา พาดสาย วางห่อ หรือกระทำการใด ๆ ในเขตทางหลวง ต้องชำระค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่นตามอัตราที่กำหนดท้ายกฎหมายทั้งนี้

๔.๒ อัตราที่กำหนดท้ายกฎหมายสำหรับการเรียกเก็บค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่นอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามราคาระเมินทุนทรัพย์

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จังข้อประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตอบแบบรับฟังความคิดเห็นต่อร่างกฎหมายกำหนดค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ. ตั้งแต่วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ จนถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) และทางเว็บไซต์ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (www.dla.go.th) หรือตาม QR Code ท้ายประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายอภิวัฒน์ มีเพิ่ร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

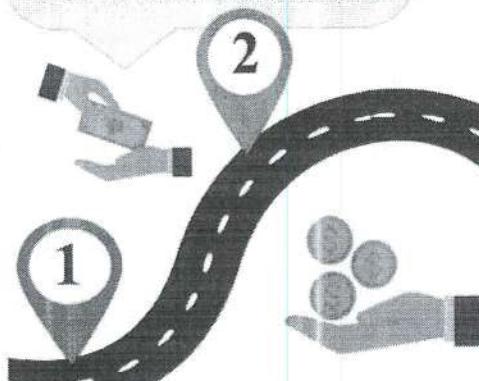

แบบรับฟังความคิดเห็น

สาระสำคัญร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่น พ.ศ.

เหตุผล

ผู้ได้รับอนุญาตให้สร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงหรือรุกค้าเข้าไปในเขตทางหลวง ผู้ได้รับอนุญาตให้ปักเสา พาดสาย วางท่อ หรือกระทำการใด

หลักการ

กำหนดอัตราค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่นตาม มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติ ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

กรณีที่ ๑

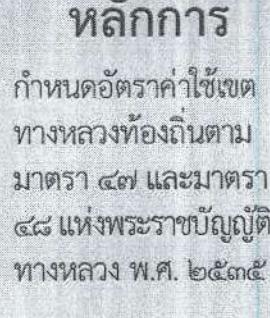
ผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวงท้องถิ่นต้องชำระค่าใช้เขตกรณีกิจกรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะ ดังนี้

- เพื่อให้บริการสาธารณูปโภคแก่ ประชาชนทั่วไปและไม่ถูกเรียกเก็บเงิน
- ให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่น ๕๐๐ บาท ต่อครึ่ง เมตร ปรับปรุงทางหลวง ขยายทางหลวง ติดตั้งอุปกรณ์งานทาง ป้ายเดือน ป้ายบังคับ ป้ายแนะนำ ไฟฟ้าส่องสว่าง ไฟสัญญาณจราจร สะพานลอยคนเดินข้าม ทางเดินลอยฟ้า (sky walk) ที่พักผู้โดยสาร สะพานกลับรถ สร้างซุ้ม เกลี่ยมพระเกี้ยรติ เป็นต้น

กรณีที่ ๒

ผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวงท้องถิ่นต้องชำระค่าใช้เขต กรณีกิจกรรมเพื่อให้บริการสาธารณูปโภคแก่ ประชาชน ดังนี้

- ปชช. สามารถใช้ประโยชน์/บริการและถูกเรียกเก็บเงิน ดังนี้
 - กิจกรรมของหน่วยงานของรัฐที่ให้บริการสาธารณูปโภค เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้เขตทางหลวง ให้ชำระ ๕๐๐ บาทต่อครึ่ง
 - (ข) กิจกรรมของผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวงอื่น นอกจาก (ก) ให้ชำระเป็นรายปี ในอัตราที่กึ่งหนึ่งของอัตราที่ห้ามกฎหมายท้องถิ่นกำหนดท้ายกฎกระทรวง

ค่าใช้เขตทางหลวงท้องถิ่นให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

อัตราค่าใช้เขตทางหลวงตาม ม. ๔๗

๑. ป้ายบอกทาง	ตั้งแต่ ๗,๐๐๐ - ๑๖๔,๐๐๐ บาท/ปี
๒. สะพาน	ตารางเมตรละ ๑,๖๐๐ บาท/ปี
๓. อุโมงค์	ตารางเมตรละ ๑๐๐ บาท/ปี
๔. ระบบบำบัด	ตารางเมตรละ ๑๐ - ๑,๖๐๐ บาท/ปี
๕. อุปกรณ์	๑๐ - ๒๐๐ บาท/ปี
๖. อาคาร/สิ่งอื่นใด	ตารางเมตรละ ๑๐๐ บาท/ปี

กรณีที่ ๓

ผู้ได้รับอนุญาตใช้เขตทางหลวงท้องถิ่นต้องชำระค่าใช้เขตกรณีกิจกรรมเพื่อมุ่งหวังประโยชน์ทางธุรกิจให้ชำระค่าใช้เขตทางหลวงเป็นรายปี ในอัตราที่กำหนดท้ายกฎกระทรวง

อัตราค่าใช้เขตทางหลวงตาม ม. ๔๘

๑. ปักเสา	๓๐ - ๒๐๐ บาท/ปี
๒. พาดสาย	๘๐ - ๓๐๐ บาท/ปี
๓. ร้อยสายไปในท่อ	๑๐ - ๔๐ บาท/ปี
๔. วางท่อน้ำใต้ระดับผิวดิน	๔๐๐ - ๗,๑๐๐ บาท/ปี
๕. วางท่อน้ำเหนือระดับผิวดิน	๔๐๐ - ๗,๑๐๐ บาท/ปี
๖. วางท่อร้อยสายไฟฟ้าในท่อ	๓๐๐ - ๙๐๐ บาท/ปี
๗. วางท่อร้อยสายไฟฟ้าให้ระดับผิวดิน	๕๐๐ - ๓,๕๐๐ บาท/ปี
๘. วางท่อร้อยสายไฟฟ้าเหนือระดับผิวดิน	๔๐๐ - ๒,๕๐๐ บาท/ปี
๙. วางท่อเชื้อเพลิงใต้ระดับผิวดิน	๔๐๐ - ๑๔,๒๐๐ บาท/ปี
๑๐. อุปกรณ์/สิ่งอื่น	ตารางเมตรละ ๑๐๐ บาท/ปี

